

نیروی زمینی آمریکا برای نظارت بر توافق بیروت- تل آویو، عازم لبنان شدند؛

حضور سربازان ترامپ برای تضمین صلح!

رامین پروتو

در حالی که طی روزهای گذشته انتشار اخباری درباره احتمال استقرار نیروهای نظامی آمریکادر خاک لبنان ابتدا از سوی بسیاری از تحلیلگران به‌عنوان یک عملیات روانی یا فضاسازی رسانه‌ای ارزیابی می‌شد، تأیید رسمی این موضوع از سوی وزارت دفاع آمریکا،بابر دیگر نشان داد که‌مداخلات امنیتی خاورمیانه همچنان در حال ورود به مرحله تازه و غیر قابل پیش‌بینی است. این تحول تنها چند روز پس از اضمای «توافق چارچوب» میان لبنان و اسرائیل با میانجیگری آمریکا رخ داده و از هم‌کنون بر سرش‌های فراوانی را دربار‌ه اهداف واقعی واشنگتن، آینده حزب‌الله، میزان پایبندی اسرائیل به توافق و سرنوشت امنیت جنوب لبنان ایجاد کرده‌است.

بر اساس گزارش روزنامه واشنگتن‌پست، نیروهای آمریکایی قرار است در لبنان و همچنین در مناطق تحت اشغال اسرائیل مستقر شوند تا بر اجرای توافق نظارت کنند.مطابق مفاد این توافق، ارتش لبنان موظف شده‌است روند خلع سلاح گروه‌های مسلح غیردولتی، به‌ویژه حزب‌الله، را دنبال کند و پس از تحقق این روند، اسرائیل به‌صورت هر مرحله‌ای از مناطق اشغالی جنوب لبنان خارج شود.

با این حال، هم‌زمان و قبل از انتشار این اخبار،

تحولات میدانی تصویر متفاوتی را نشان می‌دهد. سفر در یاسالار «برد کوپر» فرمانده سنتکام به لبنان و سرزمین‌های اشغالی، دیدارهای وی با رئیس‌جمهور و فرمانده ارتش لبنان، حضور در مقر نیروهای آمریکایی و همچنین سفر بنیامین نتانیاهو و یسرائیل کاتس به جنوب لبنان، همگی بیانگر آن‌ست که توافق هنوز وارد مرحله‌ای کاملاً باثبات نشده و اختلافات جدی درباره نحوه اجرای آن همچنان پابرجاست.

از سوی دیگر، حزب‌الله این توافق را از اساس رد کرده و آن را فاقد مشروعیت دانسته‌است. رهبران این جنبش هشدار داده‌اند که تلاش برای تحمیل چنین توافقی می‌تواند زمینه‌ساز بی‌ثباتی داخلی در لبنان شود؛ موضوعی که اجرای توافق را با پیچیدگی‌های بیشتری روبه‌رو خواهد کرد.

اهداف آمریکادر لبنان

نگاهی دقیق‌تر به تحولات اخیر نشان می‌دهد که استقرار احتمالی نیروهای آمریکایی صرفاً یک مأموریت نظارتی ساده نیست بلکه بخشی از یک راهبرد گسترده‌تر واشنگتن برای بازطراحی موازنه امنیتی در شرق مدیترانه محسوب می‌شود.

پس از جنگ‌های اخیر و افزایش تنش میان اسرائیل و حزب‌الله، آمریکا به این جمع‌بندی رسیده است که بدون حضور مستقیم خود، امکان اجرای هیچ توافق

سوم، ایجاد یک کانال مستقیم میان تل آویو و بیروت که بدون واسطه سازمان ملل بتواند اختلافات امنیتی را مدیریت کند.

در واقع آمریکا تلاش می‌کند برای نخستین بار پس از سال‌ها، نقش اصلی مدیریت امنیت جنوب لبنان را از نیروهای بین‌المللی یونینفل به یک سازوکار آمریکامحور منتقل کند؛ اقدامی که در صورت تحقق، جایگاه واشنگتن را در مداخلات امنیتی لبنان به شکل قابل توجهی افزایش خواهد داد.

با وجود این، بعید به نظر می‌رسد حضور نظامیان آمریکایی در لبنان یک مأموریت دائمی باشد. تجربه حضور نیروهای آمریکایی در عراق، سوریه و حتی لبنان در دهه ۱۹۸۰ نشان داده‌است که واشنگتن معمولاً از استقرار بلندمدت نیروهای خود در محیط‌های پرریسک پرهیز می‌کند.

به همین دلیل، محتمل‌ترین سناریو، حضور میان‌مدت نیروهای آمریکایی در بازه‌ای یک تا سه‌ساله است. دوره‌ای که طی آن واشنگتن تلاش خواهد کرد اجرای توافق، تثبیت ارتش لبنان در جنوب و کاهش توان نظامی حزب‌الله را مدیریت کند. البته اگر شرایط امنیتی به سمت تشدید درگیری حرکت کند یا حزب‌الله این نیروها را به‌عنوان بخشی از جبهه مقابل تلقی کند، مأموریت آمریکاممکن است زودتر از موعد پایان یابد یا با تغییراتی جدی روبه‌رو شود.

نگاه اسرائیل به حضور نظامیان آمریکا

در نگاه نخست، حضور نیروهای آمریکایی در لبنان بیش از همه به سود اسرائیل ارزیابی می‌شود. تل آویو سال‌هاست که معتقد است قطعنامه‌های بین‌المللی و مأموریت یونینفل نتوانسته‌اند مانع تقویت توان نظامی حزب‌الله شوند و از همین رو می‌خواهان ایجاد یک سازوکار نظارتی قدرتمندتر بوده‌است.

استقرار نیروهای آمریکایی تا حد زیادی این مطالعه اسرائیل را محقق می‌کند. واشنگتن به‌عنوان نزدیک‌ترین متحد تل آویو می‌تواند اطلاعات میدانی دقیق‌تری درباره تحرکات جنوب لبنان در اختیار اسرائیل قرار دهد و هم‌زمان بر عملکرد ارتش لبنان نیز نظارت داشته‌باشد.

از منظر اسرائیل، حضور آمریکامحتملین مانعی برای بازگشت سریع نیروهای حزب‌الله به مناطق مرزی خواهد بود. به همین دلیل تل آویو نه تنها از این اقدام استقبال کرده، بلکه تعویق مرحله آزمایشی عقب‌نشینی خود از جنوب لبنان را نیز به ایجاد سازوکار نظارتی مشترک با حضور آمریکامشروط کرده‌است. با این حال، نگاه اسرائیل به این حضور کاملاً بدون نگرانی نیست: تل آویو به خوبی می‌داند که اگر نیروهای آمریکایی در معرض حملات احتمالی قرار گیرند یا درگیر بحران امنیتی شوند، واشنگتن ممکن است برای جلوگیری از افزایش هزینه‌های خود، فشار بیشتری بر اسرائیل جهت اجرای کامل توافق و عقب‌نشینی از مناطق اشغالی وارد کند.

پس از جنگ‌های اخیر و افزایش تنش میان اسرائیل و حزب‌الله، آمریکابه این جمع‌بندی رسیده‌است که بدون حضور مستقیم خود، امکان اجرای هیچ توافق امنیتی یابداری وجود ندارد، چرا که از نگاه واشنگتن، ارتش لبنان به تنهایی توان یا حتی اراده کافی برای اجرای کامل روند خلع سلاح حزب‌الله را ندارد و از سوی دیگر اسرائیل نیز نسبت به عملکرد ارتش لبنان بی‌اعتماد است

توافق تل آویو-بیروت در آستانه فروپاشی؟

مهم‌ترین بر سرش امروز این است که آیا توافق تازه امضا شده می‌تواند دوام بیاورد یا اینکه جنوب لبنان بار دیگر به صحنه یک رویارویی گسترده تبدیل خواهد شد؟

واقعیت آن است که نشانه‌های میدانی چندان امیدوارکننده نیست. هم‌زمان با آغاز فرآیند اجرای توافق، ارتش اسرائیل همچنان به ایجاد گذرگاه‌های جدید در جنوب لبنان، تخریب مسیرهای ارتباطی، انفجار منازل مسکونی، قطع درختان و توسعه آنچه «گمر بند امنیتی» می‌نامد ادامه داده‌است.

افزون بر این، بنیامین نتانیاهو نیز در جریان سفر به جنوب لبنان آشکار اعلام کرد که تا زمانی که حزب‌الله تهدیدی برای اسرائیل محسوب شود، نیروهای اسرائیلی از این مناطق خارج نخواهند شد. این موضع عملاً با روح توافق، که بر عقب‌نشینی هر حمله‌ای اسرائیل تأکید دارد، در تعارض قرار می‌گیرد.

از سوی دیگر، حزب‌الله نیز نه تنها توافق را نپذیرفته، بلکه خلع سلاح خود را رد کرده‌است. بنابراین یکی از اصلی‌ترین بندهای توافق با مخالفت مهم‌ترین بازیگر نظامی لبنان روبه‌روست؛ مسئله‌ای که احتمال موفقیت کامل آن را کاهش می‌دهد.

در چنین شرایطی، اگر اسرائیل به عملیات‌های نظامی، تخریب زیرساخت‌ها و حفظ حضور نظامی گسترده در جنوب لبنان ادامه دهد، احتمال فروپاشی تدریجی توافق افزایش خواهد یافت. استمرار این اقدامات می‌تواند ارتش لبنان را نیز در موقعیتی دشوار قرار دهد؛ زیرا از یک سو موظف به اجرای توافق است و از سوی دیگر با فشار افکار عمومی و مخالفت جریان‌های سیاسی داخلی مواجه خواهد شد.

در نهایت، به نظر می‌رسد آینده توافق بیش از هر عامل دیگری به رفتار اسرائیل و میزان انعطاف آمریکا بستگی دارد. اگر تل آویو از اجرای تعهدات خود، به‌ویژه عقب‌نشینی هر مرحله‌ای، خودداری نکند و هم‌زمان بر فشار برای خلع سلاح حزب‌الله بیفزاید، احتمال بازگشت درگیری‌ها به مرزهای جنوبی لبنان بسیار بالا خواهد بود.

خبر

رسانه عبری: اعراب منطقه راهبردهای خود را بازترسیم می‌کنند

رسانه ای ۲۴نویز در گزارشی نوشت که بر اساس ارزیابی‌ها و تحلیل‌های سیاسی منتشرشده، منطقه خاورمیانه پس از جنگ اخیر با ایران وارد مرحله‌ای از تغییرات سریع در موازنه‌های قدرت شده است؛ تحولاتی که به نظر می‌رسد برخی کشورهای حوزه خلیج فارس را به سمت بازتعریف روابط و اولویت‌های منطقه‌ای خود سوق داده است. این هدف قابل پیخ و بسیار تأمّن‌سپار» شامل گشودن مسیرهای جدید ارتباط با تهران و از سوی دیگر همراه با اتخاذ رویکردی محتاطانه‌تر در قبال اسرائیل است. بر پایه آنچه شبکه ۱۲ اسرائیل گزارش داده است کشورهایی از جمله عربستان سعودی، امارات متحده عربی، قطر، کویت و عمان در حال ارزیابی دوباره سیاست‌های امنیتی خود هستند. این بازنگری در پی پیامدهای رویارویی‌های اخیر و تأثیرات سریع در موازنه‌ساخت‌ها و تأسیسات منطقه‌ای انجام می‌شود؛ موضوعی که باعث شده‌است این کشورها بیش از گذشته بر کاهش تنش‌ها پرهیز از ورود به درگیری‌های مستقیم تمرکز کنند. در همین چارچوب، ایده بررسی ایجاد یک ساختار امنیتی منطقه‌ای جدید با حضور کشورهای خلیج فارس و ایران و بسا حمایت بسا میانجی‌گری عراق مطرح شده است. هدف از چنین چارچوبی، مدیریت تنش‌های منطقه‌ای،

خبر

ایتالیا مانع کمک نظامی ناتو به اوکراین شد

اوکراین پایبند بماند. طبق گزارش‌ها، رم برای تقسیم بیشتر بار مسئولیت بین متحدان اروپایی تلاش می‌کند. به اظهارات «مادیس رول» مشاور امنیت رئیس‌جمهوری استونی درباره «عبارتی که «رتباط ناگسستگی» بین امنیت اوکراین و امنیت اروپا را توصیف می‌کرد، جلوگیری به عمل آورد. در پیش‌نویس نهایی، تنها یک‌ارجاع

کشورهای عضو ناتو پیش از اجلاس قریب‌الوقوع این ائتلاف در ترکیه، در مورد تهدات کمک نظامی مسال آینده به اوکراین به توافق نرسیدند و اگرچه رفتار مقامات دولت ایالات متحده در ارائه بسته مالی ۲۰۲۷ به این کشور، به گفته چندین منبع عاگاه از مذاکرات، مخالفت ایتالیا مانع از آن شد که ناتو بتواند به تعهد خود در پرداخت حدود ۸۰ میلیارد دلار به

جهان نما

چاقوی سوئیسی واشنگتن برای صلح در غرب آسیا؛

ترامپ و دوگانه ونس – رویبو

پایگاه خبری آکسیوس در گزارشی بسا پرداختن به گمانه‌زنی‌ها پیرامون رویکردهای متعارض معاون رئیس‌جمهور آمریکا و وزیر امور خارجه این کشور در حل‌وفصل مسئله ایران و صلح در لبنان، به نقل از مقامات آمریکایی مدعی شده‌است که اختلاف نظر آن‌ها مامعی برای اتفاقات دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در غرب آسیا ایجاد نمی‌کند و صرفاً ابزارهای بیشتری در اختیار او قرار می‌دهد.

موفقیت مذاکرات ایران و آمریکا برای دستیابی به توافق نهایی پایان جنگ و بازگشت ثبات بسه بازارهای جهانی نفت تا اندازه زیادی به این بستگی دارد که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا چگونه از جی‌دی ونس، معاون خود که مشاوری صلح‌طلب برای اوست و مارک رووبیو، وزیر امور خارجه جنگ‌طلب خود در منافع ضد و نقیض در ایران، لبنان و اراضی اشغالی استفاده می‌کند.

طبق بند اول تفاهم‌نامه پایان جنگ که در ۲۸ خرداد میان روسای جمهور ایران و آمریکا امضا شد، دو طرف و متحدان آن‌ها ملزم به پایان دادن به درگیری‌های نظامی در تمامی جبهه‌ها، از جمله در لبنان هستند. اگرچه اسرائیل بارها در روند دیپلماتیک منتهی به اضمای این سند و پس از آن با حملات متجاوزانه به لبنان چشم‌انداز دستیابی به صلح را به خطر انداخته است.

ونس هدایت مذاکرات ایران با میانجیگری پاکستان و قطر را بر عهده دارد و رویبو مسئول حل‌وفصل مناقشه لبنان و اسرائیل است که فعلاً به تعیین چارچوب اولیه توافق میان دو طرف انجامیده‌است.

پایگاه خبری «تحلیلی آکسیوس در گزارشی در این باره نوشت: یک مشاور ارشد ترامپ در این باره به آکسیوس گفت که «به مارکو جی‌دی به‌عنوان جنبه‌های شخصیتی و سیاسی رئیس‌جمهور فکر کنید. یک وجه بیشتر حامی اسرائیل است که رویبوست و وجه دیگر نسبت به اسرائیل شکاک‌تر است که جی‌دی است.»

ونس و رویبو در بحث‌های داخلی دولت درباره تفاهم‌نامه آمریکا و ایران اختلاف‌نظر داشتند؛ ونس معتقد بود که ترامپ باید برای پایان دادن به جنگ، بازگشایی تنگه هرمز و ایجاد ثبات اقتصادی پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا این سند را امضا کند. در همین حال، رویبو، جان رگلیف، رئیس‌سیا و بیت‌هگست، وزیر جنگ آمریکا تر دید داشتند که یادداشت تفاهم در نهایت منجر به یک توافق هسته‌ای جامع شود.

یک منبع آگاه گفت که رویبو در سفر اخیر خود به کشورهای حاشیه خلیج فارس در هفته گذشته با شرکای منطقه‌ای آمریکا درباره آنچه «ضرورت افزایش فشارها بر ایران» خوانده شده، گفت‌وگو کرده‌است. اما با این حال، او برای کارشکنی در توافق ایران تلاشی نمی‌کند؛ رویبو ویتکاف دوشنبه گذشته جلسه‌ای توجیهی با کنگره داشتند و تلاش کردند قانون‌گذاران شکاک را برای پذیرفتن این توافق مجاب کنند.

یک مشاور در دولت درباره رویبو ونس گفت: «آن‌ها را دو روی یک سکه نبینید؛ رویبو ونس بیشتر ابزارهای مختلف یک چاقوی سوئیسی هستند.»

در ادامه این مطلب با اشاره به دشواری مسیر رویبو در حل‌وفصل مسئله لبنان آمده‌است: در مسیر رویبو، طرف‌ها تلاش کردند از مداخله ایران در لبنان جلوگیری کنند اما مسیر ونس به ایران در آتش‌بس میان اسرائیل و حزب‌الله ح‌ق اظهار نظر داد. این موضوع به قدری گیج‌کننده بود که مذاکره‌کنندگان اسرائیلی و لبنانی هفته گذشته‌ای میانجی‌های آمریکایی خواستند که شفاف‌سازی کنند کدام یک از این مسیرها نمایانگر سیاست دولت آمریکا است.

یک مقام آمریکایی ارشد که در مذاکرات شرکت داشته است، گفت که ونس و ترامپ-هر دو توافق رویبو را تأیید کرده‌اند.

یادداشت تفاهم تهران-واشنگتن تلویحاً حاکی از آن است که اسرائیل به‌عنوان بخشی از توافق نهایی میان آمریکا و ایران از لبنان خارج خواهد شد. اما توافق جمعه گذشته میان لبنان و تل آویو خروج تدریجی تر اسرائیل از لبنان را مجاز می‌سازد و آن را به خلع سلاح حزب‌الله مشروط می‌کند.

حزب‌الله و متحدانش در لبنان خشمگین شدند و توافق رویبو را باطل و بی‌اثر خوانده و خواستار آن شدند که یادداشت تفاهم تهران-واشنگتن که توسط ونس مذاکره شده بود، مبنای عمل طرفین قرار بگیرد. با این حال، یک مقام ارشد آمریکایی با اشاره به این که یادداشت تفاهم به طور خاص به «حاکمیت لبنان» اشاره دارد، مدعی شد که توافق جمعه که رویبو بر آن نظارت داشت نیز با این عبارت هم‌سواست، چرا که «لبنان این توافق را امضا کرده‌است. یا ایران به حاکمیت لبنان اعتقاد دارد یا ندارد.»

مقام آمریکایی دیگری نیز در این بساره گفت: «برای ایرانی‌ها توافق‌ها باهم در تعارض هستند اما برای ما این گونه نیست. بستگی به این دارد که آن را چگونه تفسیر کنید.» یک منبع آگاه نیز مدعی شده‌است که نه تنها توافق لبنان و اسرائیل با یادداشت تفاهم تهران-واشنگتن تناقض نداشت، بلکه ونس و رویبو نیز با یک‌دیگر در تضاد نیستند.

علاوه بر این، یک مقام ارشد نیز با داعایی علیه ایران گفت: «بر خلاف آنچه رسانه‌ها، دموکرات‌ها و ایرانی‌های خواهند، هیچ نزاعی میان آن‌ها(ونس و رویبو) وجود ندارد.»

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»